

PISEMNA INTERPRETACJA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Prezydent Miasta Torunia działając na podstawie art. 14 j § 1 w związku z art. 14 c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012r. poz. 749 z późn. zm.) po rozpatrzeniu wniosku o udzielenie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania prawa podatkowego w indywidualnej sprawie dotyczącej wysokości opłaty skarbowej od złożonego w sądzie lub organie administracji publicznej dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa

stwierdza, iż stanowisko przedstawione we wniosku z dnia 25.06.2014r. (data wpływu: 11.07.2014r.) o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego, dotyczącej opłaty skarbowej – jest nieprawidłowe.

pismem z 25.06.2014r. (data wpływu: 11.07.2014r.) zwrócił się z wnioskiem o udzielenie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania prawa podatkowego w indywidualnej sprawie dotyczącej opłaty skarbowej.

Wnioskodawca przedstawiając stan faktyczny wskazał, iż prowadzi działalność gospodarczą pod firmą . W ramach ww. działalności świadczy usługi prawnicze w zakresie szeroko rozumianej obsługi prawnej przedsiębiorstw i osób prywatnych. W związku z prowadzoną działalnością zatrudnia czterech radców prawnych, z którymi zawarł umowę o pracę na czas nieokreślony. W celu możliwości obsługi prawnej podmiotów fizycznych i prawnych klienci udzielają Kancelarii pełnomocnictwa w formie pisemnej. W kancelarii Wnioskodawcy przyjęto praktykę, że klienci w jednym dokumencie udzielają pełnomocnictwa zarówno Wnioskodawcy, jak i pozostałym zatrudnionym przez Wnioskodawcę radcom prawnym. Istotne jest jednak to, że pomimo udzielenia przez klientów pełnomocnictwa pięciu radcom prawnym, w danej sprawie, mocodawca z reguły reprezentowany jest tylko przez jednego pełnomocnika. Pozostali pełnomocnicy wskazani w dokumencie stwierdzającym udzielenie pełnomocnictwa nie zgłaszają się do tej samej sprawy. Dopiero w przypadku, gdy zaistnieje konieczność zastąpienia umocowanego już pełnomocnika, tj. tego, który pierwszy zgłosił się do danej sprawy, inny radca prawny wskazany w pełnomocnictwie, składa oświadczenie o przystąpieniu do tej samej sprawy i przedkłada stosowny dokument potwierdzający, iż jest on umocowany do reprezentowania klienta.

W związku z ww. opisanym stanem faktycznym sprawy Wnioskodawca zadał pytanie o następującej treści:

„Jaka jest wysokość opłaty skarbowej należnej organowi podatkowemu w przypadku, gdy do prowadzenia określonej sprawy przed danym organem administracji publicznej lub sądem, zlokalizowanym na terenie Miasta Torunia przystępuje samodzielnie jeden radca prawny, który do akt sprawy przedkłada jeden dokument pełnomocnictwa umocowujący kilku radców prawnych (tj. dający prawo do reprezentowania mocodawcy samodzielnie przez każdego z wymienionych w dokumencie pełnomocników)?”

W związku z wyżej zadaniem pytaniem wnioskodawca zgodnie z treścią art. 14 b § 3 ustawy z dnia 29.08.1997r. Ordynacja podatkowa przedstawił własne stanowisko w sprawie oceny prawnej stanu faktycznego.

W uzasadnieniu Wnioskodawca powołał się na brzmienie ustawy o opłacie skarbowej oraz na orzecznictwo sądów administracyjnych.

Wskazał, że zgodnie z treścią art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. (Dz. U. z 2012r., poz. 1282) opłacie skarbowej podlega złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii – w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym.

Obowiązek zapłaty opłaty skarbowej ciąży solidarnie na mocodawcy i pełnomocniku. Obowiązek uiszczenia opłaty powstaje w chwili złożenia pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii w organie administracji publicznej lub sądzie.

Z kolei kwestia ustalenia wysokości opłaty skarbowej od złożonego ww. dokumentu oraz sposobu jej wyliczenia wymaga odniesienia do części IV załącznika do ustawy o opłacie skarbowej, w której to ustawodawca określił stawkę opłaty skarbowej od dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii – od każdego stosunku pełnomocnictwa (prokury) w wysokości 17zł.

Odnosząc się do treści obowiązujących przepisów prawa Wnioskodawca podkreślił, że przepisy ustawy o opłacie skarbowej nie wskazują wprost, jak należy traktować sytuację, w której mocodawca udziela w jednym dokumencie pełnomocnictwa dla kilku pełnomocników, zaś w konkretnej sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym działa tylko jeden pełnomocnik (pozostali nie biorą czynnego udziału w sprawie).

W związku z powyższym Wnioskodawca odniósł się do poglądów judykatury powołując się na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 marca 2008r. sygn. akt III SA/Wa 2020/07, Uchwały SN z dnia 29 października 2004r. sygn. akt I KZP 19/04, wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 3 lipca 2008r. sygn. akt I SA/Rz 341/08 oraz interpretacji Prezydenta Miasta Gliwic z dnia 15 stycznia 2014r. znak sprawy: PO.310.1.2014.

Zdaniem Wnioskodawcy z ww. aktów prawnych wynika, że:

- „Opłacie skarbowej podlega złożenie określonym organom dokumentu pełnomocnictwa lub prokury, ich odpisów, wypisów lub kopii, wyłącznie w celu wykazania umocowania pełnomocnika czy prokurenta, którzy mają działać w danym postępowaniu przed tymi organami”.

- „Na gruncie wykładni systemowej i celowościowej uzasadnione jest stanowisko, że opłacie skarbowej podlega złożenie przed określonym organem dokumentu pełnomocnictwa lub prokury (lub ich odpisów, wypisów lub kopii), wyłącznie w celu wykazania umocowania pełnomocnika lub prokurenta, którzy mają działać w danym postępowaniu przed tymi organami. Przyjęcie odmiennego poglądu pozostawałoby w sprzeczności zarówno z racjonalnością ustawodawcy, jak i brzmieniem przepisu art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej”

- „W przypadku zaistnienia konieczności zastąpienia pełnomocnika, który pierwszy zgłosił się do sprawy (poprzez złożenie pełnomocnictwa), kolejna osoba wymieniona w pełnomocnictwie składa oświadczenie o przystąpieniu do sprawy, czyli wskazuje drugi

stosunek pełnomocnictwa to w związku z tym musi ona uiścić ponownie opłatę skarbową od drugiego wykazanego stosunku pełnomocnictwa”.

Uwzględniając powyższe Wnioskodawca wskazał, że w opisanym przez niego stanie faktycznym sprawy składając w organie administracji publicznej lub w sądzie dokument stwierdzający udzielenie pełnomocnictwa winien wnieść opłatę skarbową w wysokości 17zł.

Mając na uwadze treść wniosku o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego, jak i obowiązujący stan prawny organ podatkowy stwierdził, że stanowisko Wnioskodawcy w odniesieniu do przedstawionego stanu faktycznego nie jest prawidłowe.

Zdaniem organu podatkowego w przypadku złożenia w organie administracji publicznej lub postępowaniu sądowym dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa kilku pełnomocnikom wysokość należnej opłaty skarbowej stanowić powinna iloczyn kwoty 17zł i ilości pełnomocnictw udzielonych w złożonym dokumencie.

Odnosząc się do rozważań Wnioskodawcy w kwestii wysokości opłaty skarbowej od złożenia dokumentu pełnomocnictwa o treści wskazanej we wniosku, należy wskazać, że dopiero spójna analiza całej ustawy o opłacie skarbowej wraz z załącznikiem określającym stawki tej opłaty, pozwoli na poprawną interpretację przepisów odnośnie kwestii wysokości opłaty, którą wnioskodawca winien wносить w związku ze składanymi dokumentami pełnomocnictwa umocowującymi kilku pełnomocników do reprezentowania mocodawcy (pomimo, iż do reprezentowania mocodawcy w konkretnej sprawie zgłasza się tylko jeden pełnomocnik, a inni nie biorą czynnego udziału w sprawie).)

Przechodząc do uzasadnienia stanowiska organu podatkowego na wstępie należy odnieść się do treści ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2012r. poz. 1282 z późn. zm.)

Zgodnie z treścią art. 1 ww. ustawy, opłacie skarbowej podlega w sprawach indywidualnych z zakresu administracji publicznej dokonanie czynności urzędowej na podstawie zgłoszenia lub na wniosek, wydanie zaświadczenia na wniosek, wydanie zezwolenia (pozwolenia, koncesji); złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii - w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym. Opłacie skarbowej podlega również dokonanie czynności urzędowej, wydanie zaświadczenia oraz zezwolenia (pozwolenia) przez podmiot inny niż organ administracji rządowej i samorządowej, w związku z wykonywaniem zadań z zakresu administracji publicznej, a także złożenie w takim podmiocie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii.

Właściwość miejscową organów podatkowych w zakresie opłaty skarbowej reguluje art. 12 ustawy o opłacie skarbowej. Zgodnie z treścią ustępu 1 ww. przepisu, organem podatkowym właściwym w sprawach opłaty skarbowej jest wójt, burmistrz, prezydent miasta. Z kolei ust. 2 pkt. 2 przytoczonego artykułu stanowi, że w sprawach opłaty skarbowej od złożonego dokumentu albo jego odpisu, wypisu lub kopii właściwy miejscowo jest organ podatkowy właściwy ze względu na miejsce złożenia dokumentu.

Opłatę skarbową wnosi się na rachunek bankowy urzędu gminy obsługującej dany organ podatkowy.

Obowiązek jej uiszczenia powstaje w chwili złożenia dokumentu pełnomocnictwa i ciąży solidarnie na pełnomocniku i mocodawcy.

Wykaz przedmiotów opłaty skarbowej, stawki opłaty oraz zwolnienia zgodnie z art. 4 ustawy o opłacie skarbowej zostały określone w załączniku do tej ustawy.

W części IV załącznika wskazano, że stawka opłaty skarbowej za złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii - od każdego stosunku pełnomocnictwa (prokury) - wynosi 17zł.

Zdaniem organu podatkowego istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia kwestii faktycznej wysokości opłaty skarbowej, którą winien wносить Wnioskodawca (lub jego klient) w przypadku opisanym w uzasadnieniu wniosku ma właśnie treść art. 4 ustawy i IV części załącznika do ustawy.

Zgodnie z ww. przepisami - opłata skarbowa od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii – od każdego stosunku pełnomocnictwa – wynosi 17zł. Powyższe w ocenie organu podatkowego potwierdza, że w obecnym stanie prawnym wysokość opłaty skarbowej od konkretnego dokumentu uzależniona jest od liczby stosunków pełnomocnictwa wynikającego z tego dokumentu i stanowi iloczyn kwoty 17 zł i ilości pełnomocnictw udzielonych w jednym dokumencie (dotyczy to zarówno ilości pełnomocników, jak i mocodawców). Zauważyć należy, że zacytowany powyżej zapis ujęty jest w pozycji „złożenie dokumentu”. Zdaniem organu podatkowego doprecyzowuje on zakres obowiązku uiszczenia opłaty w sytuacji, gdy w danej sprawie z zakresu administracji publicznej lub postępowaniu sądowym strona umocowała więcej niż jednego pełnomocnika. Tym samym interpretując ww. przepisy należy wskazać, że przedłożenie do akt sprawy dokumentu stwierdzającego udzielenie samodzielnego pełnomocnictwa więcej niż jednemu pełnomocnikowi skutkuje obowiązkiem wniesienia opłaty w wysokości stanowiącej kilkukrotność ustawowej stawki (w tym przypadku 17 zł). Mając na uwadze racjonalność ustawodawcy należy przypuszczać, że gdyby opłacie skarbowej po dlegać samo złożenie dokumentu, to ustalając stawkę opłaty nie dokonałby doprecyzowania „od każdego stosunku pełnomocnictwa”. Ujęcie tego zapisu „od każdego stosunku pełnomocnictwa” w załączniku część IV dotyczącej opłaty skarbowej od złożenia dokumentu pełnomocnictwa – pozwala sądzić, że ustawodawca przewidział różną wysokość należnej opłaty skarbowej w zależności od treści pełnomocnictwa i wprowadzonych umocowań do reprezentowania mocodawcy w danej sprawie. W przeciwnym wypadku zdaniem organu podatkowego zapis brzmiałby „stawka 17zł od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii itd.”. Jednocześnie co jest istotne, sam Wnioskodawca zauważył, że ustawodawca w załączniku do ustawy posługuje się pojęciem „stawka 17zł od każdego stosunku pełnomocnictwa”, co świadczy o takiej samej interpretacji tego przepisu.

Odnosząc się do pozostałych argumentów wnioskodawcy organ podatkowy pragnie zauważyć, że literalna wykładnia jednoznacznie brzmiącego art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej oraz części IV załącznika do ww. ustawy nie może być negowana ze względu na konsekwencje ekonomiczne wynikające dla uczestników postępowań (mocodawców, jak i pełnomocników).

Wnioskodawca wskazał także, że praktyką przyjętą w kancelarii jest udzielanie przez klientów pełnomocnictwa w jednym dokumencie dla wnioskodawcy, jak i czterech pozostałych radców prawnych. Jednocześnie w danej sprawie klienci (mocodawcy) reprezentowani są z reguły tylko przez jednego pełnomocnika. Dopiero w przypadku konieczności zastąpienia już zgłoszonego do sprawy pełnomocnika, pozostali (lub jeden z nich) składa oświadczenie o przystąpieniu do sprawy, przedkładając ponownie dokument potwierdzający, iż on również umocowany jest do reprezentowania mocodawcy. W takich przypadkach każdy ze zgłaszających się pełnomocników dokonuje opłaty 17zł od zgłoszonego do sprawy umocowania do zastępowania stron (zarówno przed organami administracji publicznej, jak i sądami).

Odnosząc się do zasadności stosowanej praktyki organ podatkowy pragnie zauważyć, że ustawodawca przewidując możliwość zastępowania jednego pełnomocnika drugim, dał możliwość udzielania dalszych pełnomocnictw procesowych adwokatom lub radcom prawnym, tzw. pełnomocnictw substytucyjnych. I tak art. 25 ust. 3 ustawy z dnia 26.05.1982r. (Dz. U.

z 2014r., poz. 635) Prawo o adwokaturze stanowi, że w wypadku, gdy adwokat prowadzący sprawę nie może wziąć osobiście udziału w rozprawie lub wykonać poszczególnych czynności w sprawie, może on udzielić substytucji. Podobnie radca prawny może udzielić dalszego pełnomocnictwa (substytucji) innemu rady prawnemu, adwokatowi (art. 21 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych /Dz. U. z 2014r., poz. 637/). Dlatego nie sposób wywieść z prezentowanej przez Wnioskodawcę tezy, że w opisanym przez niego we wniosku stanie faktycznym uzasadnione jest uiszczanie jednej opłaty w kwocie 17zł.

Zdaniem organu podatkowego wszystkie wyżej zacytowane przepisy pozwalają na przeciwnie twierdzenie. Fakt, iż pełnomocnictwo daje pełnomocnikowi prawo do zmiennego występowania w danej sprawie uzasadnia pobieranie opłaty skarbowej od każdego stosunku pełnomocnictwa wynikającego ze złożonego dokumentu stwierdzającego jego udzielenie.

Podsumowując, w obowiązującym stanie prawnym, obowiązek zapłaty opłaty skarbowej powstaje każdorazowo z chwilą złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa (prokury), ich odpisów, wypisów lub kopii do każdego akt sprawy z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym w kwocie 17 zł za każdy stosunek pełnomocnictwa ustanowiony w tym dokumencie. Wyjątkiem będą pełnomocnictwa łączne, w których mocodawca ustanowił kilka osób (pełnomocników), zobowiązując je do łącznego działania. Wówczas opłata skarbową pobierana jest jak za jeden stosunek pełnomocnictwa. W pozostałych przypadkach opłata skarbową winna być wnoszona w wysokości 17zł za każdy prawnie powstały stosunek pełnomocnictwa nawiązany pomiędzy klientem (mocodawcą) a pełnomocnikiem (umocowanym do jego zastępowania).

Mając powyższe na uwadze organ stwierdza, jak w sentencji, że stanowisko Wnioskodawcy odnośnie kwoty opłaty skarbowej, jaką winien wносить z tytułu złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa kilku samodzielnym pełnomocnikom jest nieprawidłowe.

Niniejsza interpretacja udzielana jest w oparciu o przepisy prawa podatkowego obowiązującego na dzień złożenia wniosku i dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę.

Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikujących Wnioskodawcę, zostanie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Pouczenie

Na niniejszą interpretację przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy za pośrednictwem Prezydenta Miasta Torunia.

Skargę można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie Prezydenta Miasta Torunia do usunięcia naruszenia prawa. Termin do złożenia wezwania do usunięcia naruszenia prawa wynosi 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł dowiedzieć się o treści wydanej interpretacji.

Termin na wniesienie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy wynosi 30 dni od dnia doręczenia stronie odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ takiej odpowiedzi nie udzielił, w terminie 60 dni od dnia wniesienia wezwania do usunięcia naruszenia prawa.

Z up. Prezydenta Miasta
Dyrektor
Wydziału Podatków i Windykacji

Maria Skowrońska

Sosylowa
[Signature]

Toruń, dnia 25 czerwca 2014 r.

URZĄD MIASTA TORUNIA
Wydział Podatków

data 2014 07 11
wpt.

L. dz. *PP. 57619/14*

Prezydent Miasta Torunia
Wydział Podatków i Windykacji
ul. Grudziądzka 124/126
87-100 Toruń

WNIOSEK

W SPRAWIE UDZIELENIA PISEMNEJ INTERPRETACJI CO DO ZAKRESU I SPOSOBU ZASTOSOWANIA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO W INDYWIDUALNEJ SPRAWIE PODATNIKA

W imieniu własnym, działając na podstawie art. 14j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. 2012 r. poz. 749 z późn. zm.), wnoszę o udzielenie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów prawa podatkowego w mojej sprawie tj. przepisów ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (tj. Dz.U. 2012 r. poz. 1282).

I. Stan faktyczny

Wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą pod firmą Kancelaria Prawnicza, w ramach której Wnioskodawca świadczy usługi prawnicze w zakresie szeroko rozumianej obsługi prawnej przedsiębiorstw oraz pomocy prawnej osobom prywatnym. W związku z prowadzoną działalnością, Wnioskodawca zatrudnia czterech radców prawnych, z którymi zawarł umowę o pracę na czas nieokreślony. Dla możliwości reprezentowania obsługiwanych przez Wnioskodawcę podmiotów konieczne jest udzielenie Wnioskodawcy przez mocodawców pełnomocnictwa na piśmie. W Kancelarii przeprowadzonej przez Wnioskodawcę przyjęta została praktyka udzielania przez klientów pełnomocnictwa dla Wnioskodawcy jak również dla czterech radców prawnych pozostających z Wnioskodawcą w stosunku pracy, na jednym dokumencie. Istotnym jest, iż pomimo udzielenia przez klientów pełnomocnictwa dla pięciu radców prawnych, w danej sprawie mocodawcy reprezentowani są z reguły przez jednego pełnomocnika, zaś żaden z pozostałych pełnomocników wskazanych na niniejszym dokumencie nie zgłasza się do sprawy. Dopiero w przypadku, gdy zaistnieje konieczność zastąpienia pełnomocnika, który jako pierwszy zgłosił się do sprawy, inny radca prawny spośród wskazanych w przedmiotowym dokumencie, składa oświadczenie o

przystąpieniu do sprawy, przedkładając przy tym niniejszy dokument pełnomocnictwa.

II. Pytanie przyporządkowane do zaistniałego stanu faktycznego

Jaka jest wysokość opłaty skarbowej należnej organowi podatkowemu w przypadku, gdy do prowadzenia określonej sprawy przez dany organem administracji publicznej lub sądem, zlokalizowanym na terenie Miasta Torunia przystępuje samodzielnie jeden radca prawny, który do akt sprawy przedkłada jeden dokument pełnomocnictwa umocowujący kilka radców prawnych (tj. dający prawo reprezentowania mocodawcy samodzielnie przez każdego z wymienionych w dokumencie pełnomocników)?

III. Własne stanowisko w sprawie oceny prawnej zaistniałego stanu faktycznego

Zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (tj. Dz.U. 2012 r. poz. 1282): „Opłacie skarbowej podlega złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii – w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym”.

Obowiązek zapłaty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, zgodnie z art. 5 ust. 2 powołanej powyżej ustawy ciąży solidarnie na mocodawcy i pełnomocniku, zaś zgodnie z dyspozycją art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy, obowiązek ten powstaje od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa oraz od jego odpisu wypisu lub kopii – z chwilą złożenia dokumentu w organie administracji publicznej, sądzie lub podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ustawy. Z kolei kwestia ustalenia wysokości opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz sposobu jej liczenia wymaga odniesienia się do części IV załącznika do omawianej ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, w której ustawodawca określił stawkę w wysokości 17 zł od dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz jego odpis, wypis lub kopia – od każdego stosunku pełnomocnictwa (prokury).

Należy zaznaczyć, iż przepisy ustawy o opłacie skarbowej nie wskazują wprost, jak należy traktować sytuację, w której mocodawca udziela na jednym dokumencie pełnomocnictwa dla kilku pełnomocników, zaś w konkretnej sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym działa jeden pełnomocnik, zaś pozostali nie biorą udziału w sprawie.

Celem ustalenia powyższego należy odnieść się do poglądów judykatury. Zgodnie bowiem ze stanowiskiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie wyrażonym w wyroku z dnia 28 marca 2008 r., sygn. akt III SA/Wa 2020/07: „**Opłacie skarbowej podlega złożenie określonym organom dokumentu pełnomocnictwa lub prokury, ich odpisów, wypisów czy kopii, wyłącznie w celu wykazania umocowania pełnomocnika czy prokurenta, którzy mają działać w danym postępowaniu przed tymi organami**”. W uzasadnieniu niniejszego wyroku Sąd dokonał wykładni systemowej i celowościowej przepisu

art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, wskazując, że: „kwestia ustalenia sposobu liczenia opłaty skarbowej od złożonego dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury, wymaga odwołania się do załącznika nr IV ustawy o opłacie skarbowej, w którym określono, iż opłacie skarbowej podlega dokument stwierdzający udzielenie prokury lub pełnomocnictwa od każdego stosunku pełnomocnictwa lub prokury (podkreślenie Sądu). Wskazana konstrukcja prawna rodzi niebagatelny problem, szczególnie dla dużych podmiotów gospodarczych, w których może być ustanowionych nawet kilkudziesięciu prokurentów. Opierając się na literalnej wykładni powołanego przepisu załącznika należałoby uznać, iż w takiej sytuacji Spółka składając odpis z KRS w sądzie, czy urzędzie będzie musiała uiścić opłatę skarbową od każdego stosunku prokury ujawnionego w KRS. **Zdaniem Sądu taką interpretację należy odrzucić, gdyż prowadzi ona do absurdalnych wniosków. Nie trzeba szczególnie wyrafinowanej wiedzy prawniczej, ale wystarczy zdrowy rozsądek, aby uznać, że należy unikać takiej interpretacji przepisów, aby ich treść stała się absurdalna.** Jak stwierdził Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 24 listopada 2003r. (sygn. K 26/03), co prawda zasady wykładni prawa wymagają od interpretatora posługiwaniem się przede wszystkim językowym znaczeniem przepisu, nie oznacza to jednakże, że granica wykładni, jaką stanowią ma językowe znaczenie tekstu jest granicą bezwzględna. Do argumentu ad absurdum, a więc do zasady, iż w sytuacji, w której wynik interpretacji językowej byłby niedorzeczny, należy taką wykładnię odrzucić, odwoływał się wielokrotnie Sąd Najwyższy (por. uchwała z dnia 29 października 2004, I KZP 19/04, uchwała z dnia 21 listopada 2001r., KZP 26/01)”.

Powyższy pogląd podziela również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Rzeszowie, który w Wyroku z dnia 3 lipca 2008 r., sygn. akt I SA/Rz 341/2008 r. w odniesieniu do konieczności ponoszenia opłaty skarbowej jako wielokrotności wszystkich ujawnionych pełnomocnictw (prokur), stwierdził że: „**na gruncie wykładni systemowej i celowościowej uzasadnione jest stanowisko, że opłacie skarbowej podlega złożenie przed określonym organem dokumentu pełnomocnictwa lub prokury (lub ich odpisów, wypisów czy kopii), wyłącznie w celu wykazania umocowania pełnomocnika czy prokurenta, którzy mają działać w danym postępowaniu przez tymi organami. Przyjęcie od odmiennego poglądu pozostawałoby w sprzeczności zarówno z racjonalnością ustawodawcy, jak i z brzmieniem przepisu art. 1 ust. 1 pkt. 2 ustawy o.s.**”

Wnioskodawca pragnie podkreślić, iż wyżej przedstawione stanowisko sądów administracyjnych podzielają również organy podatkowe. Należy wskazać, że Prezydent Miasta Gliwice w interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego z dnia 15 stycznia 2014 r., znak sprawy PO.310.1.2014, stwierdził, iż: „Dokument stwierdzający udzielenie pełnomocnictwa jest składany w celu wykazania umocowania określonej osoby lub osób do działania w imieniu innej osoby lub osób. Jeżeli z danego dokumentu wynika umocowanie do działania innych osób aniżeli składający pełnomocnik, należy ustalić, które z osób wskazanych w dokumencie pełnomocnictwa reprezentując mocodawcę w określonym postępowaniu. Wówczas opłatę skarbową należy pobrać jedynie od tych stosunków pełnomocnictwa, które

obowiązują w danej, konkretnej sprawie. Wysokość opłaty skarbowej powinna być ustalana w oparciu o złożony dokument i ilość stosunków pełnomocnictwa lub prokury, które są wykazane w konkretnej sprawie lub postępowaniu”.

Ponadto organ słusznie zauważa, że: „W przeciwnym wypadku, przyjęcie, iż wysokość opłaty skarbowej jest uzależniona od liczby wskazanych w treści dokumentu pełnomocników lub prokurentów powodowałoby *de facto* opodatkowanie wszystkich ustanowionych pełnomocników i prokurentów. W przypadku dużych podmiotów gospodarczych, składając np. odpis z KRS w sądzie lub w urzędzie, podmiot musiałby za każdym razem uiszczać opłatę skarbową od wszystkich prokur ujawnionych w KRS i to wielokrotnie, niezależnie od okoliczności, czy osoba składająca dokument, na stosunek ten się powołuje. Takie stanowisko stałoby w sprzeczności ze sformułowaniem ustawy o opłacie skarbowej, odwołującym się do czynności złożenia dokumentu, jak i celem wprowadzonej regulacji tj. powołania się na konkretny stosunek pełnomocnictwa lub prokury.” Jednocześnie organ stwierdził, że: „W przypadku zaistnienia konieczności zastąpienia pełnomocnika, który pierwszy zgłosił się do sprawy (poprzez złożenie pełnomocnictwa), kolejna osoba wymieniona w pełnomocnictwie składa oświadczenie o przystąpieniu do sprawy, czyli wykazuje drugi stosunek pełnomocnictwa to w związku z tym, należy uścić ponownie opłatę skarbową od drugiego wykazanego stosunku pełnomocnictwa”.

Przedkładając powyższe na grunt stanu faktycznego przedmiotowej sprawy, należy wskazać, iż pełnomocnik bądź mocodawca obowiązany jest do uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa wyłącznie od stosunku pełnomocnictwa dotyczącego pełnomocnika, który działa na rzecz mocodawcy w określonej sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym. Zatem w przypadku, gdy do prowadzenia określonej sprawy przed danym organem administracji publicznej lub sądem, zlokalizowanym na terenie Miasta Torunia przystępuje samodzielnie jeden radca prawny, który do akt sprawy przedkłada jeden dokument pełnomocnictwa umocowujący kilka radców prawnych, opłata skarbową od pełnomocnictwa wynosi 17 zł. Natomiast w przypadku złożenia oświadczenia przez kolejnego radcę prawnego, wskazanego w określonym dokumencie pełnomocnictwa, o przystąpieniu do określonej sprawy, należy uścić ponownie opłatę skarbową w kwocie 17 zł od drugiego wykazanego stosunku pełnomocnictwa.

IV. Oświadczenie Wnioskodawcy

Oświadczam, że w sprawie będącej przedmiotem niniejszego wniosku nie toczy się postępowanie podatkowe, kontrola podatkowa ani postępowanie przed sądem administracyjnym.